
GOED BERICHT

GODS

UNIVERSEEL PLAN

ANDRÉ PIET

GODS UNIVERSEEL PLAN

GODS UNIVERSEEL PLAN

André Piet

Stichting GoedBericht

Colofon

Titel: Gods universeel plan

© 2023 André Piet, goedbericht.nl

Verschijningsdatum: januari 2023

Uitgever: Stichting GoedBericht, Rijnsburg

Alle rechten voorbehouden

Samenstelling & vormgeving:

Evangelie Om Niet, evangelieomniet.nl

Foto cover © Toltek via Canva

ISSN 2772-7947

NUR 707

INHOUD

VOORWOORD 11

Op de campus in Eindhoven 11

Reacties 11

INLEIDING 13

1. De opbouw van Efeze 1 15

God heeft een plan 15

God realiseert Zijn plan door “de Christus” 16

Zoonstelling 18

2. De volheid van de tijdperken 21

Tijdpad 21

Tijdperken 22

3. Ieder creatuur! 31

Om niet 31

Voor *alle* mensen 32

Tot heerlijkheid van God, de Vader 35

Allen levend gemaakt 37

NOTEN 43

Bron: Piet, A. (2018). *Gods universeel plan*. GoedBericht,
<https://goedbericht.nl/lezingen/gods-universeel-plan/>

Bijbelteksten: werkvertaling op basis van *Interlinear Scripture Analyzer* (scripture4all.org), tenzij anders aangegeven.

**“... naar het welbehagen van Hem,
dat Hij zich voornam in Hem,
tot beheer van de volheid van de tijdperken,
het al samen te vatten in de Christus ...”**

Efeze 1:10

VOORWOORD

Op de campus in Eindhoven

Op 6 november 2018, beleefde ik het genoegen om voor de christelijke studentenvereniging *Ichtus* in Eindhoven te spreken. Jongelui met een achtergrond van Hersteld Hervormd tot Charismatisch en van Vrijgemaakt Gereformeerd tot Evangelisch. Zo'n ruim honderd jonge studenten hadden zich verzameld in een zaal op de campus van de TU in Eindhoven.

Ik was uitgenodigd om een studie te geven over Efeze 1 en heb een en ander toegelicht onder het thema: 'Gods universeel plan'. Over hoe GOD een plan uitwerkt door wereltijdperken (aeonen) heen, om ten slotte zijn doel te bereiken, namelijk "alles in allen" te worden.

Voor verreweg de meeste van deze jongeren was dit een volstrekt nieuw gegeven. In plaats van dat bij Christus' terugkeer een 'eindeloze eeuwigheid' aanbreekt (zoals traditioneel geleerd), kregen ze nu te horen van aeonen die nog zullen volgen en ook tot voleinding zullen komen.

Geen 'eindeloze verdoemenis', maar een boodschap waarin God werkelijk GOD is en zijn doel perfect bereikt! Door tijdperken en gerichten heen.

Reacties

Na de toespraak bleek wat deze boodschap bij vele toehoorders had losgemaakt. Iemand kwam naar me toe en zei: 'Wat geweldig, maar ook: hoe logisch!'

En een ander: 'U hebt me wel enorm aan het denken gezet. Ik moet dit allemaal nog eens goed verwerken.'

Weer een ander: 'Waarom is me dit nooit eerder verteld?'

En nog een ander: 'Heerlijk om de Bijbel zo grondig te onderzoeken!'

En: 'Dit is pas Evangelie!'

Tijdens de vragenbespreking kwamen een aantal mooie vragen aan de orde. Zoals: 'Wat is de plaats van het laatste oordeel¹ in dit verhaal?'

Maar ook vragen over details, bijvoorbeeld: 'Wat is de tweede dood² en wie komen daarin?'

Prachtig om met jonge, kritische mensen, te stoeien over dit soort zaken.

Ik proefde de sfeer van een *open-minded* instelling.

Er waren overigens zeker ook minder positieve geluiden te horen. Zoals: 'Dit kan niet waar zijn, want in de kerkgeschiedenis heeft deze leer nooit voet aan de grond gekregen.'

Of: 'Deze theorie is alleen gebaseerd op een bepaalde uitleg van het woordje *aeon*.'

Dat laatste lijkt me een zeer onterechte tegenwerping. Want is juist de gangbare uitleg niet uitsluitend (!) gebaseerd op een evident onjuist vertaalwoord, namelijk 'eeuwigheid'?!

Precies omgekeerd dus!

Enfin, er waren nog heel wat vragen over, maar daar was geen tijd meer voor, omdat de avond even na tien uur moest worden afgesloten.

Al met al een enerverende bijeenkomst waarover het laatste woord zeker nog niet zal zijn gezegd ...

INLEIDING

Ik denk dat ik met de titel: “Gods universeel plan”, een aardige samenvatting geef van heel Efeze 1.

Want daar gaat het inderdaad over: de grote GOD van hemel en aarde die een plan heeft en een voornemen.

En dat voornemen is universeel: *alomvattend* en ook *allen* omvattend.

Eerst nog even een disclaimer: hetgeen in deze uitgave staat is voor velen wellicht wat confronterend en nieuw.

Dan heb ik één groot advies en dat is: doe nou *nét* als destijds de Bereeërs – zoals je dat leest in Handelingen.

Van de Bereeërs lees je (Paulus was eerder in Thessalonika geweest):

Handelingen 17

¹¹ Maar dezen waren edeler
dan degenen in Thessalonika
daar zij het woord ontvingen
met alle bereidwilligheid
en dagelijks nagingen in de Schiften
of deze dingen *zó* waren.

Dus in de eerste plaats waren de Bereeërs *open minded* voor dat wat er verteld werd.

Ze luisterden bereidwillig, maar ze waren kritisch dus ze controleerden, zelfs dagelijks, in de Schriften – wat toen alleen nog maar het ‘Oude Testament’ was – of het inderdaad waar was wat Paulus schreef.

Daarom werden zij “edel” genoemd en dat lijkt me de beste houding.

Gewoon kritisch zijn: klopt het wat er beweerd wordt en dat allemaal nagaan.

Controleer het, staat het zo geschreven in de Schrift?

1. De opbouw van Efeze 1

Laat ik om te beginnen een overzicht geven van de verzen die we in het eerste hoofdstuk van Efeze 1 aantreffen.

God heeft een plan

De opbouw vat ik samen in drie stukken.

In dit hoofdstuk, en feitelijk in heel het vervolg ook, wordt uiteengezet dat God, die een Vader³ is, een plan heeft.

Dat wil zeggen – zo wordt dat ook genoemd in Efeze 1 – : “van voor de grondlegging van de wereld”.

Letterlijk staat hier “voor de neerwerping van de wereld”.

Voordat de wereld ‘geboren’ werd, had God al een voornemen en Zijn keuzes gemaakt.

Hij had een besluit en dat rolt Hij in de loop der tijden uit (die tijdperken: daarover in een later gedeelte meer).

Hij ontwikkelt dat en werkt naar de uitkomst van Zijn plan, dat gefaseerd is.

En dat is *universeel*: het betreft hemel en aarde.

Kortom: de uitkomst van Zijn plan betreft “het al”, want dat is de uitdrukking in de Bijbel daarvoor.

Je hebt daar een uitdrukking voor in het Grieks: ‘*ta panta*’.

Wij zouden zeggen: ‘het heelal’.

Dat wat God allemaal bedacht heeft, wat Hij gecreëerd heeft en wat Hij Zelf dus ook gevormd heeft, dat is wat wij allemaal zijn.

Heel de schepping is door Hem niet alleen maar ooit bedacht, maar is ook door Hem geformeerd.

Elk mens is Zijn design en Zijn creatie, werk van Zijn handen.

En het is precies waar wat er ook zo vaak klinkt in de kerk en

waar de dienst mee aanvangt: “God laat nooit varen de werken van Zijn handen” (Ps.38:8).

Waarom niet?

Het is werk van Zijn handen, daarom!

Hij heeft het Zelf gemaakt en bedacht en daarom heeft Hij *liefde* voor heel Zijn Schepping.

Dat staat ook in de Psalmen: dat Zijn ontferming en Zijn barmhartigheid over ál Zijn werken gaat; *heel de Schepping* dus, universeel.

God realiseert Zijn plan door “de Christus”

Een ander ongelooflijk belangrijk punt wat centraal staat in de Efeze-brief, maar feitelijk in heel de Bijbel, is dat God Zijn plan realiseert *door* de Christus⁴.

Degene die was aangekondigd: wie Hij zou zijn, wanneer Hij zou komen, zelfs waar Hij geboren zou worden.

Kortom: heel Zijn profiel was al voorzeggd en toen kwam Hij daar.

Inmiddels ligt dat nu 2000 jaar achter ons, het is geschiedenis in die zin, dat de Christus is gekomen.

Hij is opgestaan en Hij is degene die God heeft aangesteld; door wie Hij heel Zijn voornemen gaat realiseren.

De Christus is de Eersteling uit de doden en feitelijk daarmee ook de Eersteling van een nieuwe schepping. ^{Kol.1:15-18}

Hij heeft de dood overwonnen en de dood ligt definitief achter Hem.

Er waren in de loop der tijd wel meer mensen opgestaan uit de dood, maar die stierven weer.

Hij is de Eersteling uit de doden die *definitief nieuw leven* aan het licht bracht en de dood dus werkelijk achter Zich heeft en

opgestaan is uit de doden.

De rest volgt nog, maar daarover later meer.

Eén van de termen die heel vaak voorkomt en een grote rol speelt bij Paulus in het algemeen, maar in de Efeze brief in het bijzonder, is de term 'het geheim'.

Het hangt er een beetje vanaf welke vertaling je gebruikt: "het *geheim*", "het *geheimenis*" of de Statenvertaling zegt "de *verborgenheid*".

En wat blijkt dat geheim te zijn?

Dat is dat "de Christus" maar niet alleen één Iemand is.

In feite is het *een heel gezelschap* met Jezus Christus aan het Hoofd; dat wordt ook voortdurend vergeleken met 'Hoofd' en 'lichaam'.

'De Christus' is feitelijk niet alleen maar het Hoofd, maar inclusief al degenen die bij Hem horen, waarbij 'het lichaam' staat voor de ekklesia of kerkgemeente.

En dan bedoel ik daarmee uiteraard degenen die werkelijk Hem toebehoren in geloof en vertrouwen.

God heeft een plan en dat plan realiseert Hij door *de Christus*.

De Christus is niet alleen maar Jezus Christus, maar ook Zijn lichaam; degenen die bij Hem horen, die ook letterlijk met Hem één gemaakt zijn en in Zijn positie delen.

In Efeze 1:3 staat dat God ons, die geloven, in Christus gezegend heeft met elke geestelijke zegen (letterlijk) "te midden van de hemelsen" (HSV: met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten).

Deze brief gaat ver, maar ook hoog, boven het aardse niveau.

Daar waar Christus nu is, onttrokken aan het oog, daar zijn wij.

Dat wil zeggen: daar worden wij gerékend, wij zijn met Hem

verbonden als Hoofd en lichaam.

Dat is belangrijk, want het betekent dat heel het gezelschap wat nu bij Hem hoort, uitgeroepen is.

Het woord '*ek-klesia*', de gemeente, betekent ook letterlijk 'uitroepsel'.

Er wordt vandaag een gezelschap uitgeroepen in deze wereld (de eerstelingen) en dat wordt gevoegd bij de Heer Jezus Christus.

Hoofd en lichaam, één nieuwe Mens, zo staat het in Efeze 2.

Dit is een heel belangrijk element.

Zoonstelling

De gelovigen van de ekklesia, het 'uitroepsel' dat nu verzameld wordt, is uitgekozen en voorbestemd "tot zoonstelling", zegt Efeze 1:4-5.

De meeste vertalingen zeggen "tot zoonschap".

De echte betekenis daarvan ontgaat ons heel gemakkelijk, omdat we dit begrip niet zozeer meer kennen.

'Zoonschap' wil zeggen dat je gesteld wordt *in de positie van zoon* en daarmee in de positie van erfgenaam.

Dat betekent: je krijgt de erfenis ... en de erfenis is héél de schepping.

God geeft heel Zijn schepping als cadeau aan Zijn Zoon, de Heer Jezus Christus, inclusief dat lichaam van Hem, de ekklesia.

Zij worden met Hem gerekend en zijn in Hem ook uitgekozen en voorbestemd.

'Predestinatie' is dat; voorbestemming tot zoonschap.

Zij zijn bestemd om heel de schepping tot Zijn doel te gaan brengen en dat is heel belangrijk, want God heeft een plan en dat voert Hij uit via een tijdpad.

Dat doe je als je iets maakt: je hebt een plan en dan hoort daar ook een tijdpad bij, in welke fase je wat doet.

Efeze 1

¹⁰ ... naar het welbehagen van Hem,
dat Hij Zich voornam in Hem,
tot beheer van de volheid van de tijdperken,
het al (*ta panta*) samen te vatten in de Christus ...

God gaat heel de schepping onder één Hoofd, namelijk Christus, samenbrengen.

En in dat plan is de ekklesia met Zijn Zoon verbonden; samen met Hem gaan zij dat doen en daartoe zijn ze bestemd.

Wat je daarbij krijgt is dat uitverkiezing in feite *exclusief* is.

Het woord zegt dat eigenlijk al: je kiest er sommigen uit, de één wel en andere niet, dat is wat uitverkiezing is.

Maar, terwijl ik dit aangeef, haast ik mij om te vermelden: uitverkiezing mag dan *exclusief* zijn: Gods voornemen, Gods plan is *inclusief* en dan bedoel ik ook werkelijk *all inclusive*.

Het is belangrijk om dat verschil te zien.

Over Abraham lezen we dat hij geroepen werd in Ur (Gen.11:31).

God had Abraham uitgekozen, de rest van de mensheid niet.

Wat betekent dat?

Dat de rest van de mensheid Hem dus niet interesseerde?

Nee integendeel, God koos Abraham uit, niet omdat alle geslachten van de aardbodem Hem niet interesseerden, maar omdat *in* en *via* Abraham, alle geslachten van de aardbodem *gezegend* zouden worden.

Gods voornemen was *all inclusive*; alle geslachten van de aardbodem, maar de uitverkiezing van Abraham was exclusief. Hij en zijn nageslacht werden uitverkoren *om de rest te bereiken*. En dat is heel belangrijk, want uitverkiezing mag dan exclusief zijn, maar Gods liefde is universeel en allen omvattend.

God kiest nooit – ik denk dat dat een ongelooflijk belangrijk inzicht is – *ten koste* van de rest, maar Hij kiest *ten dienste* van de rest, namelijk om de overigen – heel de wereld – te gaan *zegenen*.

Dus het één is exclusief ...

– als je mag behoren bij de ekklesia is dat exclusief, want relatief gezien is dat een klein clubje als je dat afzet tegen de rest van de wereld –

... maar Gods voornemen is *all-inclusive*.

Ik kom daar in het derde hoofdstuk op terug.

2. De volheid van de tijdperken

Tijdpad

Eerder kwam Efeze 1:10 aan de orde en dat tiende vers is, als u het mij vraagt, het hoogtepunt en met recht 'de samenvatting'. Het zegt dat God in Christus heel de schepping, hemel en aarde, gaat *samenvatten*.

Dat is duizelingwekkend als je het goed voor de geest probeert te krijgen.

God gaat "het al" samenvatten: hemel én aarde en daar is dus *niets* van uitgesloten!

Daar kun je dus nooit te groots en te alomvattend over denken.

Het tijdpad is een heel belangrijk punt, het speelt een grote rol. God vat het al samen onder één Hoofd, gedurende opeenvolgende tijdperken.

En als dat eenmaal klaar is – op het hoogtepunt maar tevens op het eindpunt, als al die tijdperken hun vervulling vinden – , dan is dat plan daadwerkelijk voltooid.

Dus God heeft een plan, Hij stond aan het begin en er was ooit een tijd dat dit plan nog helemaal moest worden ontwikkeld.

Sterker nog, heel veel schepping moest nog "tot aanzijn worden geroepen".

Maar voordat de schepping er was, had Hij al een plan en dat is nog steeds 'plan A'.

Dat is trouwens ook Efeze 1, waarin er staat dat God in alles – in *ta panta*, in 'het al' – werkt "naar de bedoeling, of naar de raad, van Zijn wil".

Efeze 1

¹¹ ...

Die in het al werkt naar de raad van Zijn wil ...

Dat wil zeggen, er gaat niks mis, Hij heeft alles in Zijn hand, perfect, volmaakt!

Aan het einde van de tijdperken heeft Hij Zijn plan gerealiseerd.

Dat wat Hij voornemens was, doet Hij ook.

In Jesaja staat dan ook:

Jesaja 46

¹⁰ Ik, die van den beginne de afloop verkondig
en vanouds wat nog niet geschied is;
die zeg: Mijn raadsbesluit zal volbracht worden
en Ik zal al mijn welbehagen doen ... [NBG51]

Dat is God.

Hij heeft alles in de hand, er is niets wat Hem zou kunnen tegenhouden.

Hij realiseert dat wat Hij van plan is.

Tijdperken

De tijden die in Efeze 1:10 genoemd worden en die in deze brief zo vaak voorbijkomen, worden ‘*aionen*’ genoemd.

Wij schreven in het Nederlands “aeonen”.

Meestal wordt het Griekse woord vertaald met ‘eeuwen’.

Dan moet je niet denken aan een tijd van 100 jaar, maar een *aion* is een wereltijdperk.

Het misleidende is echter, dat dit woord ‘*aion*’ in onze vertalingen vaak wordt weergegeven met ‘eewigheid’.

Dat is heel jammer, want daardoor wordt je zicht op wat *aionen* zijn vertroebeld, want een eewigheid heeft geen begin en geen einde, maar *aionen* wel.

De Bijbel spreekt bijvoorbeeld over “voor de *aeonen*”.

Ik wil graag een paar dingen met betrekking tot dit onderwerp behandelen, waarbij ik me beperk tot de Efeze-brief.

Het gaat over hoe de *aeonen*, de wereldtijdperken, in deze brief een rol spelen.

Efeze 3

¹¹ ... naar [het] voornemen van de *aeonen*
dat Hij maakte in de Christus, Jezus, onze Heer ...

Er staat niet: ‘naar het eewig(e) voornemen’, zoals veel vertalingen dit weergeven.

Hier wordt gesproken over God, die een plan heeft van *aeonen*. Een ‘eewig voornemen’ is wat anders en het is een vreemde term, want je hebt mensen die zich ‘altijd en eewig’ maar iets voornemen, maar dan gebeurt er *nóit* wat.

En je hebt bijvoorbeeld ‘eewige studenten’ [lacht], maar dan is de periode dat ze student zijn *óók* niet eindeloos.

Hier in deze tekst is het net zo goed geen ‘*eewig* voornemen’. Het is “het voornemen *van de eeuwen*”, of beter: “van de *aeonen*”.

God heeft een plan en dat wordt letterlijk zo genoemd door Paulus in die gevangenis-brief⁵.

Ik probeer me dat zo voor te stellen: Paulus is inmiddels op leeftijd gekomen en terwijl hij daar gevangen zit, en niet veel

kanten op kon, heeft hij zulke geweldige perspectieven of open vensters!

En dan heeft hij het over “wereldtijdperken” en “God heeft een plan” en dat is “een plan van wereldtijdperken”.

Houd dat vast.

In de Efeze-brief wordt gesproken over de *aeonen* die voor ons liggen:

Efeze 2

⁶ ... en Hij wekte ons samen op
en deed ons samen zitten te midden van de hemelsen,
in Christus Jezus,

⁷ om te betonen *in de komende aeonen*
de overtreffende rijkdom van Zijn genade
in goedgunstigheid over ons in Christus Jezus.

En er wordt gesproken over wereldtijdperken die er voor de huidige aeon zijn geweest:

Efeze 3

⁸ ... aan mij, de allergeeringste van alle heiligen,
werd deze genade gegeven,
aan de natiën te evangeliseren
de onnaspeurlijke rijkdom van de Christus,
⁹ en allen te verlichten,
wat het beheer van het geheim [inhoudt],
dat verhuld werd *vanaf de aeonen* in God,
Die het al schiep ...

De Bijbel spreekt ook over “de *aeon* van deze wereld”:

Efeze 2

² ... in welke jullie eens wandelden,
naar de *aeon* van deze wereld ...

In bovenstaand vers zien we dat “de *aeon*” die nu loopt, hoort bij “deze wereld” (*kosmos*).

Anders gezegd: de huidige *aeon* en wereld lopen synchroon.

Er wordt tevens geschreven over “de wereld van de voortijd”: voor de zondvloed en voor de dagen van Noach, dat was weer een andere *aeon*.

“De *aeon* van deze wereld” loopt inmiddels al een paar duizend jaar⁶, maar die loopt op zijn eind.

De Bijbel spreekt over de afsluiting en het einde ervan in Matteüs 24:3 en 14 (in de NBG-vertaling en de Statenvertaling staat hier: ‘de voleinding der wereld’).

Als deze *aeon* wordt afgesloten, dan zal Christus terugkeren, dat is wat men dan altijd ‘de wederkomst’ noemt.

Dan wordt er een einde gemaakt aan deze “boze *aeon*”.

De *aeon* van deze wereld wordt heel vaak ‘de boze *aeon*’ genoemd, want het is de duivel die de waarheid verdraait en die deze ten onder houdt.

Dat is wat deze *aeon* ook boos maakt.

Maar daar blijft het niet bij, want dit wereldtijdperk zal afgesloten worden en maakt plaats voor een heel nieuwe tijd.

Daarna volgt dat wat ‘de *komende aeon*’ genoemd wordt; de aanstaande of toekomstige *aeon*.

In de meeste bijbelvertalingen staat er dan “de *komende eeuw*”.

Efeze 1

²⁰ ... Hem opwekkend vanuit [de] doden,
en Hem doen zitten rechts van Hem,
te midden van de hemelsen

²¹ boven alle overheid en macht en heerschappij
en alle naam die genoemd wordt,
niet alleen in deze aeon,
maar ook in de aanstaande.

Dat is de tijd wanneer Christus gaat heersen in deze wereld.
In Openbaring 20:4 wordt gesproken over “de 1000 jaren dat
Christus zal heersen vanuit Jeruzalem”.

Dan zal er een geweldig tijdperk van vrede komen, waarin satan
1000 jaren gebonden zal zijn en niet in staat zal zijn om de
volkeren te verleiden (:2,3).

Maar dat is een onderwerp apart.

Als Jezus Christus terugkeert is het dus niet zo dat er ineens een
'eindeloze eeuwigheid' aanbreekt, dat kent de Bijbel niet.
Nee, wat aanbreekt is niet een eindeloze eeuwigheid, maar de
huidige aeon wordt afgesloten en dan breken er daarna nog
nieuwe aeonen aan.

Eerst krijg je de toekomstige aeon, maar daar blijft het niet bij,
want je leest zelfs over “de komende aeonen”, zoals eerder
aangegeven in Efeze 2:7.

Dus de aeon die gaat komen, is niet de laatste, daar zal weer een
tijdperk op volgen.

Je leest daar in het boek Openbaring ook over, dat er na de 1000
jaren “een nieuwe hemel en een nieuwe aarde” zal komen
(Openb.21).

Daarin zal Christus nog steeds heersen, want Christus moet heersen “tot in de aeonen”.

Misschien een goed punt om dat nu ook te maken: wij zijn gewend om te denken dat Christus moet heersen ‘tot in de eeuwigheid’, maar dat staat nergens in de Bijbel.

Sterker nog, we lezen heel duidelijk dat Christus moet heersen totdat Hij de laatste vijand, de dood, teniet gedaan zal hebben. En dan zal Hij het Koninkrijk teruggeven aan God, de Vader, die Hem ooit alles heeft gegeven.

1 Korinthe 15

²⁴ Daarna het einde,
wanneer Hij zou overdragen
het Koninkrijk aan de God en Vader,
wanneer Hij teniet zou doen
alle overheid en alle autoriteit en macht.

²⁵ want Hij moet als koning heersen
totdat Hij zou plaats
al de vijanden onder zijn voeten.

²⁶ De laatste vijand
die teniet gedaan wordt is de dood.

²⁷ Want Hij onderschikt alles onder zijn voeten.
Wanneer Hij echter zegt dat alles is onderschikt,
is het duidelijk buiten Degene om die Hem het al
onderschikte.

²⁸ Wanneer nu het al aan Hem onderschikt wordt,
dan zal ook de Zoon zelf worden onderschikt
aan Degene die Hem het al onderschikte,
opdat God zij, alles in allen.

En dan is alles rond, letterlijk en figuurlijk.

Dat is een veel dynamischer en een zoveel grootser concept dan: Christus keert terug en dan is het de ‘eindelooze eeuwigheid’ – dan is het ‘eeuwig wel of eeuwig wee’, zoals dat dan traditioneel genoemd wordt.

Nee, Christus komt terug en dan breken er nog tijdperken aan waarin God Zijn plan verder gaat ontwikkelen en waarin Christus zal heersen.

Dat zijn “de komende aeonen”.

En dan lees je ook nog in de Efeze-brief, dat er gesproken wordt over “tot in de aeon van de aeonen”.

Dat is een soort overtreffende trap.

Efeze 3

²¹ ... aan Hem de heerlijkheid,
in de ekklesia en in Christus Jezus,
tot in al de generaties van de aeon der aeonen.

Amen!

Op dezelfde wijze wordt er ook gesproken over “de Koning der koningen”, “het Lied daar liederen” en “het Heilige der heiligen”.

“De Koning der koningen” is de hoogste koning.

“Het Heilige der heiligen” is het allerheiligste.

En zo is “de aeon der aeonen” de meest overtreffende aeon.

Dat is dus het meest overtreffende wat je uiteindelijk gaat krijgen; *de volheid van de tijden* – dat is die laatste aeon, waarin alles tot volheid gaat komen.

Dit is zo’n typisch voorbeeld waarin je ziet hoe het Griekse woord ‘*aion*’ wordt weg-vertaald.

Want in de Statenvertaling of in de NBG-vertaling wordt er niet gezegd: de “aeon van de aeonen”, maar dan staat er ‘tot in alle eeuwigheid’.

Dat lijkt nérgens naar, want dat woord ‘alle’ staat er niet.

Er staat eerst een enkelvoud “*aion*” en dan het meervoud “*aionen*”.

Het is dus “de aeon van de aeonen”.

Als God een plan heeft van aeonen, dan is het van belang dat, als je dat wilt begrijpen, je daar ook zĳcht op hebt.

Maar dan moet dat woord ook tot ons komen en niet weggemoffeld worden.

Dus houd dit vast: God heeft een plan en Hij realiseert dat door Christus en door tijdperken heen.

En er gaan nog geweldige wereldtijdperken volgen, waarin trouwens niet iedereen een plaats heeft.

Degenen die geloven, hebben een plaats in de toekomstige tijdperken of ‘eeuwen’.

En dat heet dan ook het “eeuw-ige leven”.

Ik schrijf het expres zo, want het ‘eeuwige leven’ is niet ‘het leven dat eindeloos is’, maar dat is het leven dat hoort bij ‘de komende eeuwen’; de toekomstige aeonen.

Dat is een heel groot voorrecht en houdt dus verband met die laatste, grootste wereldtijdperken.

3. Ieder creatuur!

Maar dan komt het meest spannende nog ... en dat is dat het ook werkelijk *universeel* is.

Misschien ken je het lied dat zegt: "Laat elke natie, elke creatie, voor U buigen"?

Dat is niet alleen maar 'een bede', maar dat de Bijbel zegt dat dit ook wérkelijk gaat gebeuren.

God heeft heel de schepping op het oog.

Hij houdt van ieder schepsel en Hij gaat iedere creatie precies daar brengen waar Hij het hebben wil, laat dat maar aan Hem over!

Ik zal daar een paar voorbeelden van geven (en dan ga ik even buiten de Efeze-brief om), om ook te laten zien dat je dat niet letterlijk genoeg kunt nemen.

Om niet

Romeinen 3

²³ Want allen zondigden,
en hebben tekort van de heerlijkheid van God
²⁴ en worden om niet gerechtvaardigd,
in de genade van Hem,
door de verlossing die in Christus Jezus is.

In Romeinen 3 legt Paulus heel fundamenteel de boodschap uit die hij onder de natiën uit mocht dragen.

En dan zegt hij in vers 23: "Want allen zondigden ...".

Hij bedoelt met deze “allen” alle mensen.
Alle ‘Adamieten’, alle nakomelingen van Adam.

“Allen hebben tekort van de heerlijkheid van God”,
Statenvertaling: “derven de heerlijkheid Gods”.

In welke mate maakt niet uit, maar ze hebben tekort van de heerlijkheid van God en dan staat er bij dat “allen *om niet* worden gerechtvaardigd in de genade van Hem” – de genade van God – “door de verlossing die in Jezus Christus is”.

Moet je even goed lezen wat hier staat:
allen zondigden
allen hebben tekort van de heerlijkheid van God
en *allen* worden om niet gerechtvaardigd.

Om niet!
Dat wil zeggen dat het *gratis* is, voor niks.
Het is Zijn werk en Hij wil dat.

Het is om niet en het is in genade, dat is eigenlijk dubbelop.
God geeft die vreugde om niet.
Waarom?
Omdat het in Zijn hart is.

Heel het mensdom is zondaar en zondigde.
Heel het mensdom is bestemd om te worden gerechtvaardigd in de genade van Hem.
En dat is ook precies wat Christus bewerkstelligt; dat is “de *verlossing* die in Christus Jezus is”.

Voor *alle* mensen

Als je even doorbladert in dezelfde brief, dan lees je in het laatste gedeelte van hoofdstuk 5, dat Paulus Christus tegenover Adam zet.

Hij vergelijkt ze en zegt dat Christus “de laatste Adam” is en dat Hij heel de mensheid omvat.

Romeinen 5

¹⁹ Want net zoals
door de ongehoorzaamheid
van de ene mens
de velen⁷ tot zondaren werden gesteld,
zó zullen ook
door de gehoorzaamheid
van de ene,
de velen tot rechtvaardigen worden gesteld.

En dan staat er in Romeinen 5:18 een soort van wiskundige formule. Het is een zin in telegramstijl geschreven (als je in de grondtekst kijkt, zoals Paulus het optekende), als een formule zonder enig werkwoord. Dat kun je in het Nederlands nauwelijks doen en dat ene werkwoord wat er wel in staat, moet je eigenlijk tussen haakjes lezen.

Dan staat er dit – het is een conclusie uit het voorgaande – :

Romeinen 5

¹⁸ Zo dan,
zoals door één misstap
voor alle mensen
tot veroordeling [was],
zo ook door één rechtsuiting
voor alle mensen
tot rechtvaardiging van leven.

Door één misstap – dat wil zeggen: door hetgeen wat Adam ooit deed – was het voor alle mensen tot veroordeling.

Alle mensen zijn veroordeeld tot wat ...?

In ieder geval om zondaar te zijn en sterveling.

Heb je daarvoor gekozen?

Nee, dat is niet omdat het jouw keuze was of is; je bent gewoon een Adamiet, een nakomeling van Adam en als zodanig veroordeeld om zondaar en sterveling te zijn.

Het is niet leuk om daaraan te denken, dat wij allemaal veroordeeld zijn om zondaar en sterveling te zijn, maar het is wel een gegeven. Het lijkt me ook moeilijk te loochenen; alle mensen zijn stervelingen.

Dan gaan we de vergelijking maken, want dit is gitzwart natuurlijk:

Zoals het door één misstap
voor alle mensen
tot veroordeling was ...

... zo is het ook door één rechtsuiting
– dat wil zeggen: door één daad van rechtvaardigheid, staat er in
de NBG-vertaling –
voor alle mensen
tot rechtvaardiging van leven.

Zo absoluut als het ene is, namelijk:
alle mensen zijn door één misstap veroordeeld;
zo zal het ook door één rechtsuiting
voor alle mensen tot rechtvaardiging van leven komen.

De laatste Adam deed één ding: Hij werd gehoorzaam tot de dood van het kruis (Fil.2:8) en gaf zijn leven tot een losprijs.

En die éne daad is genoeg *voor alle mensen* tot rechtvaardiging van leven!

Dat is geen kwestie van 'keuze'.

Eén misstap – één daad van rechtvaardigheid ...

En beiden zijn *absoluut*.

De vergelijking is perfect en het geweldige is dat Jezus Christus daadwerkelijk een Verlosser en een Rechtvaardiger is van heel de mensheid.

Is dat groots of niet?

Tot heerlijkheid van God, de Vader

Nog een tekst die ik graag voor het voetlicht wil brengen, want wat betekent het dat uiteindelijk heel de mensheid gerechtvaardigd wordt en leven zal ontvangen?

Dat betekent ook dat ze daadwerkelijk tot hun bestemming komen.

En weet je wat dat is: tot bestemming komen?

Dat betekent dat je Hem gaat erkennen.

Er staat in de brief aan de Filippenzen:

Filippi 2

¹⁰ ... opdat in de naam van Jezus

alle knie zal buigen,

van hemelsen, aardsen en onderaardsen,

¹¹ en alle tong zal instemmen

dat Jezus Christus Heer is,

tot heerlijkheid van God, de Vader.

Deze tekst in Filippi is een citaat uit Jesaja, waar je leest dat God dit zelfs gezworen heeft en dat doet God niet zo gauw.

Jesaja 45

²³ Want Ik heb gezworen bij Mijzelf,
waarheid is uit Mijn mond uitgegaan,
een woord dat niet zal worden herroepen:
dat voor Mij elke knie zich zal buigen,
dat bij Mij elke tong zal zweren.

Een paar keer lees je in de Bijbel dat God een eed zweert.
En dan lees je onder andere dat God zweert bij de hoogste naam
en dus bij Zichzelf.

Hij zwoer bij Zichzelf dat elke knie zou buigen!

En dan staat er vervolgens in Filippi 2:10 hoe ver dat strekt.
Dan staat er: “van hemelsen, aardsen en onderaardsen”.

De naam ‘Jezus’ betekent: “JAHWEH (God) is Redder”.
Alles wat maar buigen kan, zal buigen in de naam van Jezus, in de
naam van JAHWEH, die Redder is.

Filippi 2:11 geeft aan “... en alle tong zal instemmen”.
Hier wordt in het Grieks een woord gebruikt, dat niet betekent
van: ‘onder dwang’, maar het komt *van binnenuit*.
Dat blijkt overigens ook uit het woord ‘tong’ in plaats van ‘lip’,
want ‘lip’ is de buitenkant, maar de tong zit aan de binnenkant⁸.

Alle *tong* zal belijden.
Van harte!

Het is nu nog maar een enkeling, relatief gesproken, die Hem zo mag kennen en die de knieën buigt en van harte zegt: "U bent Heer".

Maar er komt een moment dat álle hemelsen, alle aardse en alle onderaardse, buigen en zullen belijden dat Jezus Heer is in de naam "JAHWEH is Redder".

En dat zal zijn tot heerlijkheid van God, de Vader!

Wat een uitkomst van de geschiedenis is dat, dit kan alleen God bedenken.

Dit is ook Goddelijk: God, die Zijn schepping liefheeft en, door tijdperken heen, uiteindelijk met elke creatie Zijn doel bereikt. En dan eindigt heel de schepping in één groot "Halleluja!".

Allen levend gemaakt

Dan wil ik als laatste nog één tekst behandelen, het is een heel belangrijk citaat in dit verband.

1 Korinthe 15 is hét hoofdstuk bij uitstek, waarin Paulus uiteenzet wat de geweldige consequenties zijn van het feit, dat ooit de steen voor het graf werd weg gewenteld, even buiten de poorten van Jeruzalem, toen de Eersteling, Jezus Christus, *opstond* ... en wat de *uitwerking* daarvan is.

Niet alleen het *feit* wordt gesteld – dat is een geschiedkundig feit, gedocumenteerd met honderden getuigen (1Kor.15:5-8) – maar dan laat hij ook zien wat de geweldige *reikwijdte*, de *impact* van die daad, is.

En dan staat er – min of meer een soortgelijk vers als in Romeinen 5 – opnieuw die vergelijking:

1 Korinthe 15

²² Want evenals in Adam allen sterven,
zó zullen ook in Christus
allen levend gemaakt worden.

We zijn allemaal stervelingen, daar kan weinig tegen ingebracht worden.

Maar evenals in Adam *allen* sterven,
zo, op dezelfde manier, zullen ook in Christus *allen* levend
gemaakt worden.

Maar niet allemaal tegelijk.

Er is verschil in rangorde.

1 Korinthe 15

²³ Ieder echter in de eigen rangorde.
Als Eersteling Christus.
Vervolgens degenen van Christus
in zijn *parousia*.
²⁴ Daarna het einde ...

Daar hadden we het al over: Hij is de Eersteling, Hij gaat voorop.
Maar het feit dat Hij de Eersteling is, betekent dat Hij niet de enige
is, dat betekent dat de rest nog volgt.

Zoals 'de eersteling' van een oogst ... en 'de eerstelingen' trouwens
ook, die moesten naar de tempel gebracht worden (dat was al zo
in de dagen van Mozes) en die kregen de hoogste bestemming.

De eerstgeborene was voor God.

Dat geldt eveneens voor dat 'uitroepsel' wat nu door God
verzameld wordt; dat zijn eerstelingen.

Het gaat over *een rangorde* van opstanding, van levend maken; iedereen in zijn eigen rangorde.

Eerst Christus.

Vervolgens degenen die van Christus zijn in Zijn terugkeer, in Zijn *parousia*⁹.

En daarna “het einde”, dat wil zeggen: de laatste levendmaking van de rest, want allen moeten worden levend gemaakt.

Christus is levend gemaakt en Hij is tot dusver, op dit moment, nog de enige.

Straks, in Zijn *parousia*, volgen degenen die “van Christus” zijn (:25).

Daarna, bij de laatste levendmaking, volgt de rest.

En dan staat er:

1 Korinthe 15

²⁴ ... wanneer Hij zou overdragen
het Koninkrijk aan de God en Vader

...

²⁵ want Hij moet als koning heersen
totdat Hij zou plaatsen
al de vijanden onder zijn voeten.

²⁶ De laatste vijand
die teniet gedaan wordt is de dood.

Hier zie je waar ik zojuist al even op doelde, dat Christus niet heerst ‘tot in eeuwigheid’, maar moet heersen ‘totdat’.

Uiteindelijk zal Hij heersen totdat Hij alle vijanden ondergeschikt zal hebben gemaakt.

En de laatste vijand die teniet gedaan wordt, is de dood (:26).

Dus zolang Christus heerst, is er nog één vijand en dat is de dood, want nog niet allen zijn levend gemaakt.

En wat gebeurt er aan *het einde* van Zijn heerschappij?

Dan doet Hij “de dood teniet”.

Maar wat betekent dat dan?

Hoe zou Hij de dood teniet doen?

Door allen levend te maken!

Dat kan niet missen: Hij maakt allen levend en dan is er dus geen dood meer.

Dat is de ‘truc’ om het zo maar te zeggen, de potentie van Zijn levenskracht.

God wekte ooit Christus op als Eersteling en uiteindelijk wordt heel de mensheid levend gemaakt.

Zijn laatste regeringsdaad is dat Hij de rest van de mensheid levend maakt.

Zij maken trouwens Zijn heerschappij niet meer mee, want daarop draagt Hij Zijn Koninkrijk over aan God, de Vader.

Ook de toekomstige aeonen die nu nog gaan volgen, maken zij niet mee.

Maar aan het eind, in “de volheid van de tijden”, zijn zij daar ook bij, dan zijn zij levend gemaakt.

Als je het vervolg leest in 1 Korinthe 15, dan zal Christus het Koninkrijk inderdaad overdragen en dan zal Hij terugtreden en dan staat er: “dan zal ook de Zoon zelf worden onderschikt” aan God, de Vader, Degene die Hem het al onderschikte (:28).

En dan staat erbij: “... opdat God zij, *alles in allen*”.

Dat is het grote eindpunt van Gods plan, *de volheid* van de tijdperken.

Heel Zijn schepping, iedere creatie en elk mensenkind, zal Hij uiteindelijk dan daar gebracht hebben, waar Hij het *in Zijn hart* en *in Zijn voornemen* toe gesteld heeft.

Vandaar dat 1 Timotheüs niet slechts zegt dat God *wil* dat alle mensen gered worden (2:4), maar ook dat God een Redder *is* van alle mensen (4:10).

Wat de wil van de mens betreft: zelfs het hart van de koning wordt door God bestuurd (Spreuken 21:1).

God verhardt én opent harten van wie Hij maar wil (Rom.9:18; Hand.16:14).

God is GOD en niemand kan Zijn bedoeling en plannen weerstaan (Rom.9:20; Job 42:2).

Zijn wil zal uiteindelijk geschieden.

GOD doet al wat Hém behaagt (Ps.115:3).

“Wat Zijn liefde wil bewerken, ontzegt Hem Zijn vermogen niet”, zo luidt terecht de tekst van een bekend lied.

Kijk, daar word ik nou blij van!

Want dat betekent dat we een God hebben, die *alle* touwtjes – als ik het zo mag zeggen – in handen heeft en alles uitwerkt precies zoals Hij dat wil en zoals Zijn hart dat ingeeft.

Ik zeg daar duizendkoppig “amen” op; Hij gaat dat realiseren.

Is dat een reden om God te danken en te loven of niet?

Ik wil het graag daarbij laten.

NOTEN

¹ Meer weten over ‘het laatste oordeel’?

Beluister of download de studie: *Schapen & Bokken*

Het gericht over de volkeren, waarvan sprake is in Matteüs 25, heeft de naam bekend te zijn. Maar is dat ook zo? Is dit inderdaad ‘het laatste oordeel’ met als uitkomst ‘eeuwig wel of eeuwig wee’? Het loutere feit dat dit gewoonlijk de uitleg is, bewijst dat dit gedeelte hoogst onbekend is. Want wat is de context? Wanneer zal dit gericht plaatsvinden? En waar? En over wie? En volgens wel criterium? En met welke uitkomst? Kortom, wat staat er geschreven? Maar ook: hoe komt het dat (ook) dit bijbelgedeelte zo zeer misverstaan is?

Zie: <https://goedbericht.nl/lezingen/schapen-bokken/>

² Meer weten over ‘de tweede dood’?

Beluister of download de studie: *Wat is de tweede dood?*

Het boek ‘Openbaring’ spreekt een viertal keren over “de tweede dood”. Wat is dat volgens de Schrift? Hoezo “tweede”? En waarom heet het “dood”? Wie ondergaan deze dood? Wat is de functie ervan? En wat is de connectie met “de poel van vuur”? En wat is dát dan? En vooral: komt er een einde aan “de tweede dood”? Zo ja, hoe dan wel? Het zal u verbazen hoe de antwoorden die (juist godsdienstige!) mensen hierop geven, haaks staan op wat de Schrift leert!

Zie: <https://goedbericht.nl/lezingen/is-tweede-dood/>

³ Dat God ‘Vader’ is wil zeggen dat Hij niet alleen de *Oorsprong* is maar ook Degene Die *zorg draagt voor en liefde heeft voor* heel Zijn schepping.

⁴ ‘Christus’ (Hebreeuws: *Māsjāch*) betekent ‘Gezalfde’.

⁵ De hoogste onthullingen over Gods liefde vinden wij in de brieven die we ‘*de gevangenschaps-brieven*’ noemen: Efeze, Filippi en Kolosse.

⁶ Het is fascinerend om te ontdekken wat de Schrift meldt over de aeonen. Die geweest zijn maar ook die nog gaan komen. De huidige aeon duurt inmiddels – gerekend vanaf de zondvloed – al zo’n 4500 jaar. Maar evenals “de toenmalige wereld” in Noachs dagen (2Pet.2:4), komt er een einde aan “deze wereld”. God gaat ingrijpen. Deze ‘boze aeon’ zal plaatsmaken voor de aeon van de Messias. Een nieuwe wereld!

⁷ Aangezien “alle mensen” (“de velen”) afstammen van die ene mens, die van de verboden vrucht at, zijn zij allen zondaren. Niet slechts ‘zondaren geworden’, zoals moderne vertalingen dit graag weergeven, maar tot “zondaren gesteld”. Of nog ‘letterlijker’: neergezet. Het drukt uit dat “de velen” (namelijk de hele mensheid) hierin volstrekt passief is. Of we het er nu mee eens zijn of niet, doet totaal niet ter zake.

Maar let op, Paulus’ vaststelling is de introductie tot het meest indrukwekkende feit van de hele wereldgeschiedenis. Want net zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens de hele mensheid tot zondaar is gesteld, zó zal ook door de gehoorzaamheid van de ene Mens, diezelfde mensheid, namelijk “de velen”, tot rechtvaardigen worden gesteld. Onontkoombaar en onherroepelijk!

⁸ Er staat “alle *tong* zal belijden” en niet: alle *lip* zal belijden. De lippen verwijzen in de Bijbel naar de buitenkant (Mat.15:8). ‘God met de lippen eren’, is slechts buitenkant en schijn. De tong daarentegen zit van binnen. Paulus gebruikt in dit vers een

speciaal woord voor 'belijden': *'ex-omologeo'*. Het voorzetsel 'ex' vóór 'omologeo' wil zeggen, dat het van binnenuit komt. Alle 11 keren dat het NT dit woord gebruikt, duidt het op een vrijwillige, *hartelijke* instemming. Een 'gedwongen lofzang' zou zeker niet tot eer van God *als Vader* zijn. Denk er ten slotte aan dat "in de naam van JEZUS" deze universele lofzang zal klinken. De naam Jezus betekent: JAHWEH is Redder!

⁹ Het Griekse woord *'parousia'* betekent letterlijk 'aanwezigheid' of 'presentie' en staat tegenover het begrip 'afwezigheid'. Het duidt niet alleen op het moment van aankomst, maar ook op het navolgende verblijf; een periode.

GoedBericht

GoedBericht wijst op de ene GOD die alles beschikt en bij wie nooit iets misgaat. Zij wijst op Jezus Christus als Redder der wereld. Jazeker, van *alle mensen*! Omdat GOD nooit laat varen de werken van zijn handen.

Uitgangspunt is de Bijbelse boodschap zoals Paulus dit als “apostel en leermeester van de natiën” heeft mogen bekendmaken. GoedBericht wil uitsluitend wijzen op wat “er staat geschreven”. Want “de Schrift” *bewijst én verklaart* zichzelf.

goedbericht.nl

In samenwerking met:

Stichting Evangelie Om Niet

Het Evangelie spreekt van de ene God,
Die OM NIET alle mensen redt, verzoent,
levend maakt en rechtvaardigt!

Gratis online boeken lezen, delen en downloaden
(publicaties zijn ook als uitgave op papier verkrijgbaar)

evangelieomniet.nl

Op de campus in Eindhoven

Op 6 november 2018, beleefde ik het genoegen om voor de christelijke studentenvereniging *Ichtus* in Eindhoven te spreken. Jongelui met een achtergrond van hersteld hervormd tot charismatisch en van vrijgemaakt gereformeerd tot evangelisch. Zo'n ruim honderd jonge studenten hadden zich verzameld in een zaal op de campus van de TU in Eindhoven.

Ik was uitgenodigd om een studie te geven over Efeze 1 en heb een en ander toegelicht onder het thema: 'Gods universeel plan'. Over hoe GOD een plan uitwerkt door wereltijdperken (aeonen) heen, om ten slotte zijn doel te bereiken, namelijk "alles in allen" te worden.

Voor verreweg de meeste van deze jongeren, was dit een volstrekt nieuw gegeven. In plaats van dat bij Christus' terugkeer een 'eindeloze eeuwigheid' aanbreekt (zoals traditioneel geleerd), kregen ze nu te horen van aeonen die nog zullen volgen en ook tot voleinding zullen komen.

Geen 'eindeloze verdoemenis', maar een boodschap waarin God werkelijk GOD is en zijn doel perfect bereikt! Door tijdperken en gerichten heen.